

Dániel könyve – Százhuszonhárom

Dániel 11:40 prófétai jelentőségének feltárása

Jeff Pippenger

2024-03-08

Dániel könyve 11. fejezetének 40. verse Isten Igéjének egyik legmélyebb verse, miként Dániel könyve 8. fejezetének 14. verse is az. A 40. verset a Hiddekel folyó jelképezi, Dániel könyve 8. fejezetének 14. versét pedig az Ulai folyó jelképezi.

A negyvenedik vers e szavakkal kezdődik: „és a vég idején”, s ezáltal konkrétan azonosítja, hogy a vers kezdete 1798. A vers ötvenegy szava 1989-ben lett felnyitva, amikor felismerték, hogy azok a Szovjetunió akkori összeomlását azonosítják. A versben levő ötvenegy szó egyaránt az 1798-as vég idejét, majd egy másik, az 1989-es vég idejét is jelképezi. Az Alfa és az Omega ráhelyezte aláírását erre a versre mindazok számára, akik készek látni és hallani. Mind az első, mind a harmadik angyal mozgalmainak végideje ebben az egy versben van ábrázolva.

A következő vers azonosítja azt az időpontot, amikor a pápaság, mint az északi király jelképe, meghódítja az Egyesült Államokat, amelyet a dicsőséges föld jelképez, az Egyesült Államokban hamarosan eljövendő vasárnaptörvény idején. Ezért, noha a negyvenedik vers szavai az 1798-at mint kezdetet, és az 1989-et mint befejezést jelölik meg a vég idejeként, a valóság az, hogy a negyvenedik versben ábrázolt prófétai történelem nem ér véget egészen a negyvenegyedik versig, amikor az északi király meghódítja a dicsőséges földet. Ez azt jelenti, hogy a Szovjetunió 1989-es összeomlásától a negyvenegyedik versben szereplő, hamarosan eljövendő vasárnaptörvényig terjedő történelem az Egyesült Államok történelmét jelképezi Ronald Reagan elnöktől a hamarosan eljövendő vasárnaptörvényig. Ez a történelem magában foglalja 2001. szeptember 11-ét és az azt követő eseményeket egészen a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett nagy földrengés órájáig.

Amikor az igevers kezdetben feltáratott, ellenvetést emeltek azzal az igazsággal szemben, hogy „Pippenger azon állítása, miszerint az igevers 1798 történelmétől a vasárnaptörvényig terjedő történelmet ábrázolja, képtelen állítás volt, mert a Biblia versei soha nem ábrázolnak ilyen hosszú történelmi időszakokat.” Nem gondolkodtunk korábban azon az elven, hogy vajon van-e időbeli korlátja annak az időszaknak, amely egyetlen versben elhelyezhető, de azonnal eszünkbe jutott, hogy A jelenések könyve 13. fejezetének 11. verse ugyanezt a történelmet azonosítja, és ezt egyetlen versben teszi. A földből feljövő fenevad történelme 1798-ban kezdődött, és a földből feljövő fenevadnak sárkányként való szólása a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényben teljessé válik.

„És amikor a pápaságot, erejétől megfosztva, arra kényszerítették, hogy felhagyjon az üldözéssel, János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy visszahangozza a sárkány hangját, és továbbvigye ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló munkát. Ezt a hatalmat, az utolsót, amely háborút visel az egyház és Isten törvénye ellen, bárányhoz hasonló szarvú fenevad jelképezte.”
Signs of the Times, 1899. november 1.

Ha valakinek technikailag pontosan kellene fogalmaznia, a negyvenedik vers 1798 történelmét foglalja magában, egészen a negyvenegyedik versig, és a negyvenegyedik versben azonosíttatik a vasárnaptörvény; ezért, a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének egyetlen versével ellentétben, a negyvenedik vers valójában valamivel rövidebb, mivel a vasárnaptörvény a következő versben van, míg a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében 1798-tól a vasárnaptörvényig terjedő időszak egyetlen versben található. White testvérnő tájékoztat bennünket arról, hogy „ugyanaz a prófétai vonal”, amely Dániel könyvében található, a Jelenések könyvében is folytatódik, és a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének tizenegyedik verse könnyedén átnyúlik a negyvenedik vers fölé, ha a sorra sort elvét kívánjuk alkalmazni.

Amikor valóban alkalmazod a sorról sorra épülő alapelvet, azt találod, hogy a negyvenedik versben a Jelenések tizenharmadik fejezetének földi fenevadja (az Egyesült Államok), amelyet a negyvenedik vers a „szekerek, hajók és lovasok” által ábrázol, 1798-ban kétszarvú, bárányszerű fenevadból a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején sárkányként szóló fenevaddá változik, és azt is, hogy a bárányszerű fenevadnak két szarva van.

A negyvenedik vers egyúttal azt a jelképes hetven évet is ábrázolja, amikor Tírusz paráznája feledésbe merül, mert a jelképes hetven év olyan, mint egy király napjai, és a király egy királyság. A negyvenedik vers, valamint a Jelenések tizenharmadik fejezetének vonala alapján a bibliai prófécia ama királysága, amely Ézsaiás huszonharmadik fejezetének jelképes hetven éve alatt uralkodik, a földből feljövő fenevad, amelynek két erejének szarva van. A földből feljövő fenevad két erősségének szarvával kezdődik, amelyek a republikánus elvet és a protestantizmust jelképezik, de amikor a negyvenedik vers történelme közeledik beteljesedéséhez a negyvenegyedik versben, akkor e két prófétai erőssége „hajókként” (gazdasági hatalom) és „szekerekként és lovasokként” (katonai erő) azonosíttatik.

Ézsaiás huszonharmadik fejezetének hetven jelképes éve alatt Tírusz paráznája, aki a negyvenedik versben az északi király, feledésbe merül. Ám a hetven jelképes év végén ismét paráználkodni fog a föld királyjaival, miként az a Szovjetunió összeomlásához vezető történelemben történt, amikor minden történész megerősíti, hogy Reagan elnök titkos szövetséget kötött a bibliai prófécia antikrisztusával a Szovjetunió megbuktatásának céljából. Az 1989-hez vezető időszakban Reagan már megkezdett egy titkos, törvénytelen kapcsolatot a bűn emberével, így Nabukodonozor muzsikusai elkezdtek gyakorolni azt a dallamot, amelyet a feledésbe merült parázna kezdett énekelni. II. János Pál példátlan világméretű szolgálata ugyanebben a történelemben volt annak az „éneknek és táncnak” a kezdete, amely miatt „az egész világ” „csodálva követte a fenevadat”.

A negyvenedik vers Laodiceai Adventizmus történelmét is jelképezi, amely 1798-ban Szárdiszként kezdődött; ezután a Szárdiszban levők elfogadták a feltöretett világosságot, majd a filadelfiai mozgalom Szárdiszból emelkedett ki. Amikor a filadelfiai mozgalom elutasította az 1856-os világosságot, akkor 1863-ban mozgalmából laodiceai egyházzá alakult át. Ez az egyház ezért arra rendeltetett, hogy az Úr szájából kiköpettessék a negyvenegyedik versben, amely a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény. A negyvenedik vers nemcsak az Egyesült Államok történelmét jelképezi, hanem Laodiceai Adventizmus történelmét is.

A laodiceai adventizmus Isten Igéjének isteni világosságát kapta horgonypontjául és erejéül, az Amerikai Egyesült Államok kormánya pedig az Egyesült Államok Alkotmányának isteni világosságát kapta horgonypontjául és erejéül. Mindkettő prófétikusan szarvként kezdődött 1798-ban, és a hetven jelképes év végére a hitehagyott republikánus szarv és a hitehagyott protestáns szarv egyetlen szarvvá egyesül, és úgy szól majd, mint a sárkány.

A negyvenedik vers két szarva a kormányzatot és a választott egyházat jelenti; ezek a prófécia két olyan vonalát képviselik, amelyek együtt futnak, mert egyetlen vadállaton levő két szarvként vannak ábrázolva. Bárhová megy a vadállat, a két szarv is odamegy, mégpedig ugyanabban a prófétai történelemben. A protestantizmus szarvának kettős prófétai természete van, amelyet Laodicea és Filadelfia képvisel. A republikanizmus szarvának szintén kettős prófétai természete van, amelyet a Republikánus és a Demokrata politikai párt képvisel. Mindkét szarv kettős természetének második eleme utoljára emelkedik fel, és magasabbra emelkedik, Dániel nyolcadik fejezete szerint.

Azután felemeltem szemeimet, és láttam, és íme, a folyó előtt egy kos állt, amelynek két szarva volt; és mind a két szarv magas volt, de az egyik magasabb volt a másiknál, és a magasabb később nőtt ki. Dániel 8:3.

Az egyes szarvak kettős jellemvonásait Krisztus vonalában a szadduceusok és a farizeusok szemléltetik, ami a republikánus szarv esetében megfelel a liberalizmusnak (rabszolgaságpártiság, demokrácia, woke-izmus és globalizmus), illetve a konzervativizmusnak (rabszolgaságellenesség, alkotmányos köztársaság, tradicionalisták, MAGA). A protestáns szarv kettős jellege Philadelphianak és Laodiceának felel meg. A két szarv kettős szimbólumra való felosztása között nincs tökéletes párhuzam, mert sem a progresszív liberalizmus, sem a konzervatív MAGA-izmus nem kerül a vasárnapi törvény kérdésében a helyes oldalra, mivel a farizeusok és a szadduceusok a keresztnél egyesültek; ám az hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél, amelyet a kereszt előképezett, Laodiceát az Úr kiköpi a szájából, és a philadelphiai szarv akkor zászlóként emeltetik fel. Mindazonáltal mindkét szarv kettős természetét a farizeusok és a szadduceusok közötti teológiai vita szemlélteti, és a pogányokhoz küldött hírnök (Pál) Krisztus történetében korábban a farizeusok farizeusa volt.

A késői eső módszertana, mivel „parancsolatra parancsolat, szabályra szabály”, alkalmazásakor nagy világosságot eredményez a negyvenedik versben. A Jelenések könyve második–tizenkilencedik fejezetei mind összhangban állnak a negyvenedik verssel. Ésaiás könyve huszonharmadik fejezetének Tírusz paráznájáról szóló bizonyágtétele is összhangban áll e verssel. Természetesen több más igeszakasz is van, amelyet rá kell helyezni a negyvenedik versre, de talán a negyvenedik vers legjelentősebb „parancsolatra parancsolat” szerinti alkalmazása maga a negyvenedik vers.

A negyvenedik versben egyaránt bemutatásra kerül a vég ideje 1798-ban és a vég ideje 1989-ben. Ez arra vezeti a prófécia tanulmányozóját, hogy az 1798-as vég idejét ráhelyezze az 1989-es vég idejére. Amikor ez megtörténik, a negyvenedik vers történelme két olyan vonalat eredményez, amelyek mindegyike 1798-ban kezdődik, és a negyvennegyedik vers közelgő vasárnapi törvényéig

folytatódik. Az a vonal, amely 1798-ban kezdődik, Isten utolsó napi népének belső üzenetét azonosítja, és az a vonal, amely 1989-ben kezdődik, Isten utolsó napi népének külső üzenetét azonosítja ugyanezen történelem során. A negyvenedik vers tehát önmagában hordozza azt a szimbolikát, amelyet a Jelenések könyvében a hét gyülekezet és a hét pecsét ugyanazon belső és külső prófétai kapcsolata szemléltet. És ez a prófétai jelenség egyetlen versben jelenik meg, amely ötvenegy szóból áll!

A milleriták felismerték a hét gyülekezet és a hét pecsét belső–külső üzenetét, de azt is felismerték, hogy a hét trombita egy harmadik igazságvonalat is képvisel, amely a hét gyülekezet és a hét pecsét által ábrázolt történelem egyik alkotóeleme volt. A trombiták — amint Miller mondja — „azok a sajátos ítéletek” voltak, amelyeket Rómára hoztak. A milleriták megértették, hogy az Isten ítéletei, amelyeket a hét trombita ábrázol, kapcsolatban álltak a hét gyülekezet történelmével és a hét pecsét párhuzamos történelmével.

A negyvenedik vers magában foglalja 2001. szeptember 11-ének történetét, és ennél fogva a hetedik trombiták prófétai vonala is a negyvenedik vershez igazodik. Az első angyal 1798-ban érkezett meg, hogy kihirdesse az ítélet megnyílását 1844-ben. Ez az ítélet vizsgálati és végrehajtó ítéletre oszlik. A negyvenedik vers története a vizsgálati ítélet története, a negyvenegyedik verstől kezdődő időszak története pedig egészen addig, amíg Mihály fel nem kél, és a hét utolsó csapás ki nem töltetik, a végrehajtó ítélet története.

A végrehajtó ítélet akkor kezdődik, amikor az Egyesült Államok úgy szól, mint a sárkány.

„A jelkép bárányszerű szarvai és sárkányhangja feltűnő ellentétre mutatnak az így ábrázolt nemzet hitvallásai és gyakorlata között. A nemzet „szólása” törvényhozó és bírói hatóságainak cselekvése. Ilyen cselekvés által meghazudtolja azokat a szabadelvű és békés elveket, amelyeket politikája alapjául hangoztatott. Az az előrejelzés, hogy „úgy szól, mint a sárkány”, és „gyakorolja az első fenevad minden hatalmát”, világosan előre jelzi az engedetlenség és üldözés ama lelkületének kifejlődését, amely a sárkány és a leopárdszerű fenevad által jelképezett nemzetekben nyilvánult meg. És az a kijelentés, hogy a két szarvú fenevad „arra kényszeríti a földet és a rajta lakókat, hogy imádják az első fenevadat”, azt jelzi, hogy e nemzet hatalmát valamely olyan vallási gyakorlat kikényszerítésére fogják felhasználni, amely a pápaság előtti hódolat cselekedete lesz.” A nagy küzdelem, 443.

Amikor az Egyesült Államok „szól”, és érvényt szerez a hamarosan eljövendő vasárnapi törvénynek, a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének „második hangja” „szól”, azáltal hogy kihívja a férfiakat és nőket Babilonból.

És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondta: Jöjjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert bűnei az égig hatoltak, és Isten megemlékezett az ő gonoszságairól. Fizessetek meg neki úgy, amint ő fizetett nektek, és kétszeresen adjatok neki cselekedetei szerint: abban a pohárban, amelyet megtöltött, kétszeresen töltsétek meg neki. Jelenések 18:4–6.

A negyvenegyedik versben, amikor az Egyesült Államok megszólal, azok, akik még a modern Babilon hármaskörnyezetében vannak, kihívtnak onnan, amikor a Jelenések könyve

tizenharmadik fejezetének „második hangja” megszólal. Azok, akiket ekkor kihívnak, a negyvenegyedik versben úgy vannak ábrázolva, mint „Edom, Moáb és Ammon fiainak színe-java”. A versben azok, akiket a modern Babilon hármasság jelképe képvisel, megszabadulnak az északi király (a pápaság) kezéből. A „megszabadulnak” jelentésű héber szó azt jelenti, hogy síkosság révén menekülnek meg, és benne rejlő értelme az, hogy a szabadulás valamiből történik, ami a megszabadulás előtt fogságban tartotta azokat, akik megmenekülnek.

Behatol majd a dicsőséges földre is, és sok [ország] elbukik; de ezek kimenekülnek kezéből: Edom, Moáb és Ammon fiainak színe-java. Kezét az országokra is kinyújtja, és Egyiptom földje sem menekül meg. Dániel 11:41, 42.

A negyvenkettedik versben a pápaság (az északi király) legyőzi harmadik földrajzi akadályát, amikor birtokába veszi Egyiptomot, amely az Egyesült Nemzetek jelképe, amint azt Heródes születésnapja előképezi, amikor aláveti magát Salóme (az Egyesült Államok), Heródiás (a pápaság) leánya megtévesztő táncának. Ez azonosítja azt az időt, amikor az Egyesült Nemzetek („a tíz király” a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében) beleegyeznek, hogy királyságát egy órára a fenevadnak adja. Az egy óra a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének „nagy földrengése”, és az az „óra”, amikor Babilon paráznája ítélet alá kerül. A negyvenkettedik versben Egyiptom (az Egyesült Nemzetek) „nem menekül meg”.

A negyvenkettedik versben „menekülés”-nek fordított héber szó különbözik a negyvenegyedik versben szereplő héber szótól. A negyvenkettedik versben a „menekülés” jelentése: „nem talál szabadulást”, a negyvenegyedik vers azonban azt az időt jelöli meg, amikor azok, akik a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényt megelőzően a pápasággal karöltve jártak, mintegy sikamlósság folytán megmenekülnek. A vasárnaptörvény válságának órája előtt a modern Babilon közösségében levők elfogadták azt a sátáni eszmét, hogy a vasárnap Isten imádatának napja. Amikor a fenevad bélyegét kikényszerítik, az ember vagy elfogadhatja azt bármely okból, vagy valóban hiheti is, hogy úgy van. Ezt hinni annyi, mint a bélyeget a homlokba venni, egyszerűen elfogadni pedig annyi, mint a bélyeget a kézbe venni.

Akik a vasárnaptörvény idején megmenekülnek a pápaság kezéből, elutasítják azt a sátáni eszmét, hogy Isten imádatának napja a napisten napja, éppen abban az időben, amikor az Egyesült Államok és az Egyesült Nemzetek kezét fogják Róma paráznájával, a pápai hatalommal, az északi királlyal.

„Az Amerikai Egyesült Államok protestánsai lesznek az elsők abban, hogy kezüket kinyújtják a szakadék fölé, hogy megragadják a spiritizmus kezét; átnyúlnak a mélység fölé, hogy kezét fogjanak a római hatalommal; és e hármasság szövetsége alatt ez az ország Róma nyomdokain halad majd, amikor tiporja a lelkiismereti jogokat.” A nagy küzdelem, 588.

Fontos időt szánnunk arra, hogy felvázoljuk Dániel könyve tizenegyedik fejezete utolsó hat versének szerkezetét, miközben a negyvenedik verssel kapcsolatos megfontolásainkban előrehaladunk. Az északi király, vagyis a modern Róma, három földrajzi akadályt győz le annak érdekében, hogy megszilárduljon a föld trónján. A pogány Róma három földrajzi akadályt hódított meg, miként a pápai Róma is; ugyanígy a modern Róma is meghódítja a déli királyt (a volt Szovjetuniót) a negyvenedik versben, majd meghódítja a dicsőséges földet (az Egyesült

Államokat) a negyvenegyedik versben, végül pedig Egyiptomot (az Egyesült Nemzetek Szervezetét) a negyvenkettedik és negyvenharmadik versekben.

Amint Sister White előző idézete megállapítja, az Egyesült Államok egyidejűleg fog kezdetet a pápasággal és az Egyesült Nemzetekkel. A sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasszövetsége hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél valósul meg, jóllehet Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik–negyvenharmadik versei az egyidejű hódítást egymást követő módon azonosítják. Az ábrázolt sorrend az események folyását szemlélteti, ám ezek mind a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél teljesednek be.

Ezen a ponton a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének „második hangja” ott „szól”, ahol az Egyesült Államok „szól”. Isten ott és akkor szól, ahol és amikor a Sátán szól. A negyvenegyedik versben a keletről és északról érkező hírek nyugtalanságba hozzák az északi királyt, és kezdetét veszi a pápaság végső vérfürdője. A negyvenegyedik vers, a negyvenkettedik és negyvenharmadik versekhez hasonlóan, a negyvenegyedik versben kezdődik, amikor a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyala megkezdte hívását, hogy az ő más juhait jöjjenek ki Babilonból.

Az üzenet, amelyet bemutat, az az üzenet, amely azonosítja a harmadik jaj iszlámját mint az Ő ítéletének eszközét, valamint Babilon paráznájának megbüntetését. Az iszlám a „kelet felől jövő hírek”-ként van ábrázolva, a pápaság pedig (az északi király hamisítványa) az „észak felől jövő hírek”. Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenedik verse a vizsgálati ítéletet azonosítja, a negyvenegyedik a negyvenötödik versig terjedő szakasz pedig a végrehajtó ítéletet azonosítja.

Dániel 11. fejezetének negyvenedik versének vizsgálatát a következő cikkben folytatjuk.

„Egy alkalommal, amikor New York városában voltam, az éjszakai órákban arra hívtam, hogy szemléljem, amint az épületek emelet emeleten emelkednek az ég felé. Ezekről az épületekről azt állították, hogy tűzbiztosak, és tulajdonosaiknak és építőiknek megdicsőítésére emelték őket. Egyre magasabbra és még magasabbra emelkedtek ezek az épületek, és bennük a legköltségesebb anyagokat használták fel. Azok, akikhez ezek az épületek tartoztak, nem tették fel maguknak a kérdést: »Hogyan dicsőíthetnénk meg leginkább Istent?« Az Úr nem volt gondolataikban.”

„Így gondolkodtam: »Ó, bárcsak azok, akik ily módon fektetik be javaikat, úgy láthatnák eljárásukat, ahogyan Isten látja azt! Fenséges épületeket halmoznak fel, de mily balga a világegyetem Uralkodójának szemében minden tervezésük és kigondolásuk. Nem kutatják szívük és elméjük minden erejével, miként dicsőíthetnék Istent. Szem elől tévesztették ezt, az ember első kötelességét.«”

„Amint e magas épületek emelkedtek, tulajdonosaik gögös becsvággyal örvendeztek annak, hogy pénzük van önmaguk kényeztetésére és felebarátaik irigységének felkeltésére. Annak a pénznek nagy részét, amelyet ily módon befektettek, uzsorás követelések útján, a szegények kegyetlen kizsákmányolásával szereztek meg. Elfelelték, hogy a mennyben minden üzleti ügylet számontartatik; minden igazságtalan alku, minden csalárd cselekedet ott van feljegyezve. Eljön az idő, amikor családságukban és vakmerőségükben az emberek olyan

pontra jutnak, amelyen túl az Úr nem engedi őket menni, és megtanulják, hogy van határa Jehova hosszútűrésének.”

„A következő jelenet, amely elém tárult, tűzriasztás volt. Az emberek a magas, állítólag tűzálló épületekre tekintettek, és ezt mondták: »Tökéletes biztonságban vannak.« De ezek az épületek úgy emésztődtek meg, mintha szurokból lettek volna. A tűzoltó gépek semmit sem tehettek a pusztulás megállítására. A tűzoltók nem tudták működtetni a gépeket.”

„Úgy kaptam az utasítást, hogy amikor eljön az Úr ideje, ha a kevély, becsvágyó emberek szívében nem ment végbe változás, akkor az emberek meg fogják tapasztalni, hogy az a kéz, amely erős volt a megmentésre, erős lesz a pusztításra is. Semmiféle földi hatalom nem tartóztathatja fel Isten kezét. Az épületek emeléséhez semmiféle anyag nem használható fel úgy, hogy megőrizze azokat a pusztulástól, amikor elérkezik Isten által kijelölt idő arra, hogy megtorlást bocsásson az emberekre törvényének semmibevétele és önző becsvágyuk miatt.

„Nincs sok olyan ember, még a nevelők és államférfiak között sem, aki felfogná a társadalom jelenlegi állapota mögött meghúzódó okokat. Akik a kormányzás gyeplőjét tartják kezükben, nem képesek megoldani az erkölcsi romlottság, a szegénység, a nyomor és a növekvő bűnözés problémáját. Hiába küzdenek azért, hogy az üzleti élet működését biztosabb alapokra helyezték. Ha az emberek nagyobb figyelmet fordítanak Isten Igéjének tanítására, megtalálnák a megoldást az őket nyugtalanító problémákra.”

„A Szentírás leírja a világ állapotát közvetlenül Krisztus második eljövetele előtt. Azokról az emberekről, akik rablás és zsarolás által nagy gazdagságot halmoznak fel, ez van megírva: „Kincset gyűjtöttetek magatoknak az utolsó napokra. Íme, a ti földjeiteket learató munkások bére, amelyet csalárdsággal visszatartottatok, kiált; és azoknak kiáltásai, akik learattak, eljutottak a Seregek Urának fülébe. Dözsöltetek e földön és tobzódtatok; szíveteket hizlaltátok, mint a leölés napján. Elítéltétek, megöltétek az igazat; ő pedig nem áll ellen nektek.” Jakab 5:3–6.

„De ki olvassa a gyorsan beteljesedő idők jelei által adott figyelmeztetéseket? Milyen benyomást tesz ez a világ fiaira? Milyen változás látható magatartásukban? Nem több, mint amennyi a nóéi világ lakóinak magatartásában volt látható. A világi ügyekbe és gyönyörökbe merülve az özönvíz előtti emberek „semmit sem vettek észre, mígnem eljött a vízözön, és mindnyájukat elsodorta”. Máté 24:39. Mennyből küldött figyelmeztetéseik voltak, de nem voltak hajlandók hallgatni rájuk. És ma a világ, Isten figyelmeztető szavát teljesen semmibe véve, siet az örök romlás felé.

„A világot áthatja a háború szelleme. Dániel könyve tizenegyedik fejezetének próféciaja csaknem teljesen beteljesedett. Hamarosan bekövetkeznek a próféciaiban megjövendölt nyomorúságos események.”

Bizonyágtételek a gyülekezet számára, KILENCEDIK kötet, TIZENEGYEDIK oldal.